

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
КАФЕДРА ТЕОРІЇ, ІСТОРІЇ ПРАВА І ДЕРЖАВИ
ТА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

**Збірник матеріалів
«ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ
НАУКОВО- ПРАВОВИХ ЧИТАНЬ»**

*пам'яті
доктора юридичних наук, професора,
заслуженого юриста України,
член-кореспондента Національної академії
правових наук України*

**Ніни Романівни
Нижник**

**ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
КАФЕДРА ТЕОРІЇ, ІСТОРІЇ ПРАВА І ДЕРЖАВИ
ТА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
«ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ НАУКОВО-ПРАВОВИХ ЧИТАНЬ»**

пам'яті

**доктора юридичних наук, професора,
Заслуженого юриста України,
член-кореспондента Національної академії
правових наук України
НІНИ РОМАНІВНИ НИЖНИК**

**3 жовтня 2018 року
місто Ірпінь**

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шевченко Анатолій Євгенійович – доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, завідувач кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України

Калганова Олена Анатоліївна – кандидат юридичних наук, доцент, професор, кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України

Вітюк Дарія Любомирівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України

Супрун Тетяна Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії, історії права і держави та конституційного права ННІП Університету ДФС України

*Рекомендовано до друку Вченою Радою ННІ права
Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 2 від 23.10.2018 р.)*

*Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв,
назв підприємств, установ, організацій та іншої інформації несуть автори матеріалів.
Переклади і передруки дозволяються лише за згодою авторів.*

Д 76 «ІІ Всеукраїнські правові наукові читання» пам'яті доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України, член-кореспондента Національної академії правових наук України Ніни Романівни Нижник: збірник матеріалів / за загред. А.Є. Шевченка. – Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2018. – 180 с.

ISBN 978-617-7710-77-5

Збірник «Всеукраїнських правових наукових читань» містить спогади колег, друзів, учнів та послідовників д.ю.н., професора Н.Р. Нижник, а також матеріали наукових досліджень працівників науково-дослідних установ, професорсько-викладацького складу, здобувачів вищої освіти з наукової проблематики, якою займалась Н.Р. Нижник: у сфері державного будівництва, публічного управління, конституційного права, адміністративного права та публічної служби, що знайшли актуалізацію та розвиток у вітчизняній правовій науці, зокрема, завдячуючи численним науковим працям її вдячних учнів і послідовників.

УДК 34(477)(06)

© Університет ДФСУ, 2018

© ТОВ «ТВОРИ», 2018

ISBN 978-617-7710-77-5

ЗМІСТ

БІОГРАФІЧНІ ВІДОМОСТІ.....	7
СЛОВА ШАНИ І ПАМ'ЯТІ ВІД КЕРІВНИЦТВА ТА ПОЧЕСНИХ ГОСТЕЙ УНІВЕРСИТЕТУ ДФС УКРАЇНИ.....	11
Андрійко Ольга Федорівна, ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ.....	16
Антошкіна Валерія Костянтинівна, СУБ'ЄКТИ ТЛУМАЧЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ.....	19
Берестень Артем Валерійович, ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ З ПРАВ ЛЮДИНИ: «ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ».....	23
Богатирьов Іван Григорович, ПРОБЛЕМА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ.....	26
Боднарчук Олег Григорович, Боднарчук Оксана Іванівна, ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ РОБОТИ У ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ЯК УЧАСНИКІВ ГОСПОДАРСЬКО-ІННОВАЦІЙНИХ ВІДНОСИН	28
Бригінець Олександр Олексійович, БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА КАТЕГОРІЯ ЇЇ РОЗВИТКУ..	32
Вітюк Дарія Любомирівна, ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....	35
Глух Марина Василівна, ПРОЦЕСУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ: КОМПАРАТИВІСТСЬКИЙ АНАЛІЗ.....	37
Гончарук Наталія Трохимівна, ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ (СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ НИЖНИК НІНИ РОМАНІВНИ, ДОКТОРА ЮРИДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРА, ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТА НАПРН УКРАЇНИ, УЧИТЕЛЯ, НАУКОВЦЯ, ТАЛАНОВИТОГО ВЧЕНОГО-ПРАКТИКА, ДРУГА І ЧУДОВОЇ ЛЮДИНИ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ)	42
Дідківська Галина Василівна, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СПІВПРАЦІ ДЕРЖАВ У ЗАПОБІГАННІ МІЖНАРОДНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ.....	46
Долгополов Анатолій Миколайович, ФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ.....	49
Ісаєва Наталія Карлівна, МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	52

Калганова Олена Анатоліївна, ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ МЕТОДІВ РОЗСЛІДУВАННЯ В ПРОЦЕСІ МІЖНАРОДНОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА.....	55
Камаралі Світлана Євгенівна, ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬО-ПРАВОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПРАВознавців.....	57
Касьяненко Любов Михайлівна, ПРАВОРОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ПРАВОВА ДІЯЛЬНІСТЬ».....	60
Корінний Микола Миколайович, СПРОБА РЕКОНСТРУКЦІЇ СКЛАДУ НАЙДАВНІШИХ ЄГИПЕТСЬКИХ БОГІВ – «ТВОРЦІВ» ПАНТЕОНУ ГЕЛІОПОЛЬСЬКОЇ ЕННЕАДИ	63
Красавцева Людмила Юріївна, ФОРМУВАННЯ ПАРАДИГМИ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	72
Кудін Сергій Володимирович, «ГЛОБАЛІЗАЦІЯ» ПРАВА У РАМКАХ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ІСТОРІЇ ПРАВА: ДИСКУСІЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	75
Макаренко Анастасія Сергіївна, ДОГОВІР АУТСОРСИНГУ ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ ІЗ СУМІЖНИМИ ВИДАМИ ДОГОВОРІВ.....	78
Марцеляк Олег Володимирович, ЗАВДАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	80
Мацелик Тетяна Олександрівна, Мацелик Михайло Олексійович, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА....	84
Мірошніченко Сергій Сергійович, ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ ЯК ОБ’ЄКТ ПРОТИПРАВНОГО ПОСЯГАННЯ: ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	87
Муза Олег Валентинович, СУЧАСНЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОРОЗУМІННЯ ТА РЕФОРМА ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	90
Недюха Микола Петрович, КРИТИКА ЯК ТЕОРЕТИКО-ПІЗНАВАЛЬНИЙ ТА ДІАЛОГОВО- ПОЛЕМІЧНИЙ КОНСТРУКТ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО МИСЛЕННЯ.....	94
Никитченко Наталія Валеріївна, ДО ПИТАННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	98
Павлюх Ольга Анатоліївна, АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЯК ГЛАВИ ДЕРЖАВИ.....	102
Панчишин Руслан Ігорович, УСТАНОВЧА ФУНКЦІЯ ОБ’ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	105

Савков Анатолій Петрович, Пашко Людмила Андріївна, НАУКОВЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ АБО НАУКОВЕ ЛІДЕРСТВО НІНІ РОМАНІВНИ НИЖНИК.....	108
Стародуб Дмитро Миколайович, ЩОДО ПИТАННЯ ІНФЛЯЦІЇ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	110
Старостюк Алла Вікторівна, СИНТЕЗ ЗДОБУТКІВ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ ПРАВОРОЗУМІННЯ ЯК СКЛАДОВА ПРАВОВОГО ПРОГРЕСУ.....	113
Супрун Тетяна Миколаївна, КОРУПЦІЯ, ЯК НЕГАТИВНЕ ЯВИЩЕ ДЕРЖАВИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ.....	116
Тернушак Михайло Михайлович, ПОЗИТИВИ ЗАКОНОПРОЕКТУ «ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ».....	121
Топчій Василь Васильович, СТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЄС У ЗАПОБІГАННІ КОРУПЦІЇ.....	124
Топчій Оксана Василівна, СУЧАСНІ ЗАГРОЗИ ІНФОРМАЦІЙНОГО КІБЕРПРОСТОРУ ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	128
Харко Дмитро Михайлович, ПРОЦЕДУРНІ ПОРУШЕННЯ У ПРИЗНАЧЕННІ ТА ПРОВЕДЕННІ ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ ПЕРЕВІРКИ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ.....	132
Цимбал Тетяна Яківна, АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ В ХХ – НА ПОЧ. ХХІ СТ. (ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ).....	135
Цимбалюк Анатолій Володимирович, ПИТАННЯ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ПОДАТКОВИХ ВІДНОСИН У СУСПІЛЬСТВІ.....	138
Чеховська Ірина Василівна, ФАКТОРИ ВІДТВОРЕННЯ ТІНЬОВИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ.....	140
Шевченко Анатолій Євгенійович, ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗПЕКИ І РОЗВИТКУ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ НАПОЧАТКУ ХХ СТ.	144
Шевченко Дмитро Анатолійович, РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ СРСР (УРСР) НА ПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	149
Трибуна Молодого Науковця	
Биба Юрій Володимирович, ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРОБЛЕМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ (1970-2004 рр.).....	153

Господаренко В.М., РОЗВИТОК КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ США ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	157
Жерж Людмила Анатоліївна, Розмаїта Вікторія Володимирівна, ПОНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗА ВЧИНЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ.....	160
Кузнєцова Каріна Вікторівна, ВПЛИВ МЕДІА ВІРУСІВ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ.....	163
Мандрика Ірина Валеріївна, КІБЕРВІЙНА АБО ІНФОРМАЦІЯ ЯК ЗБРОЯ.....	165
Науменко Олена Петрівна, ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ НЕУРЯДОВИХ ПРАВОЗАХИСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ.....	167
Песоцька Юлія Валентинівна, ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПРОТИДІЯ ФЕЙКОВІЙ ІНФОРМАЦІЇ.....	170
Сагайдачна Ірина Андріївна, ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ РЕКЛАМИ В УКРАЇНІ.....	172
Юрченко Вікторія Сергіївна, СУЧАСНИЙ СТАН ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	175

Дідківська Галина Василівна,
кандидат юридичних наук,
доцент, професор кафедри кримінального права та кримінології
Університету державної фіскальної служби України

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СПІВПРАЦІ ДЕРЖАВ У ЗАПОБІГАННІ МІЖНАРОДНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Інтернаціоналізація злочинності, в тому числі збільшення числа злочинів, які зачіпають інтереси декількох держав, ускладнення способів скоєння злочинів зумовили необхідність співпраці держав, прийняття спільних заходів для боротьби з міжнародною злочинністю.

Міжнародна боротьба зі злочинністю веде скоординовану діяльність держав, міжнародних органів, організацій, спрямовану на попередження, припинення, розкриття злочинів, притягнення осіб, винних у їх вчиненні, до відповідальності.

Міжнародне співробітництво націлене на боротьбу зі злочинами, які виходять за межі однієї держави, зазіхають на інтереси кількох держав, становлять небезпеку для міжнародного співтовариства; заходи по боротьбі з такими злочинами можуть бути ефективні тільки при міждержавній взаємодії [1].

Останніми роками активно розширюється й поглиблюється міжнародне співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю. Пояснюється це тим, що у світі відбувається швидкий розвиток інтеграційних процесів, суттєво спростився порядок в'їзду й виїзду в країни, і тим, що проблема набуває все більш глобального характеру.

Аналіз історіографічних та наукотворчих засад свідчить про те, що співробітництво держав у цій сфері розвивається на трьох рівнях. Передусім це співробітництво на двосторонньому рівні, що сягає своїм корінням у давнину. За сучасних умов воно не тільки не втратило свого значення – його роль невпинно зростає. Двосторонні угоди дозволяють більш повно врахувати характер відносин між двома державами, їхні інтереси за кожною конкретною проблемою. У зв'язку із цим найбільшого поширення одержати двосторонні угоди з таких питань, як надання правової допомоги за кримінальними справами, видача злочинців, передача засуджених осіб для відбування покарання в країні, громадянами якої вони є.

За даними МВС та МЗС у договірній практиці України на сьогодні налічується кілька десятків таких угод. Здебільшого це договори про правову допомогу за цивільними і кримінальними справами. У частині, що стосується карної сфери, у цих угодах регулюється порядок взаємодії судово-слідчих органів двох країн у процесі здійснення карного переслідування осіб, що перебувають поза межами тієї держави, де ними скоєно злочини. Міждержавні й міжурядові двосторонні угоди зазвичай супроводжуються міжвідомчими, у яких конкретизується співробітництво окремих відомств, наприклад, МВС, Служби безпеки України, Державної митної служби України, більш детально визначаються їхні завдання, порядок розв'язання питань, що належать до їхньої компетенції.

Окрім двостороннього, співробітництво держав здійснюється також на регіональному рівні, що можна пояснити збігом інтересів і характером відносин країн певного регіону.

Практика міжнародного співробітництва правоохоронних структур свідчить про те, що вагома робота щодо цього проводиться в Раді Європи. Про високий рівень співробітництва в європейському регіоні свідчать конвенції: про видачу злочинців; про правову допомогу по кримінальних справах; про визнання вироків по кримінальних справах; про передачу судочинства по кримінальних справах; про правопорушення щодо культурних цінностей; про «відмивання», виявлення, вилучення й конфіскацію доходів від злочинної діяльності [2].

Ще одним міжнародним злочином, який становить велику суспільну небезпеку, є работоргівля. Необхідно зазначити, що перший акт про скасування торгівлі неграми-рабами був прийнятий на Віденському конгресі в 1815 році, а в 1841 році п'ять держав підписали договір, який забороняв перевезення в Америку негрів-рабів. До того ж договір був доповнений документами, прийнятими на Берлінській конференції в 1885 році (про ріку Конго) й на Брюссельській конференції в 1890 році – про боротьбу з работоргівлею. У цих документах работоргівля вже розглядалася як злочин.

Зазначена проблема є актуальною й сьогодні. В ООН вона знову стала предметом розгляду в Спеціальному комітеті з питань рабства, створеному Економічною і Соціальною Радою ООН (ЕКОСОП). Було визнано, що рабство, хоча й у прихованих формах, усе ще існує. У зв'язку із цим, у 1956 році було скликано Женевську конференцію з питань боротьби з рабством, де було прийнято Додаткову конвенцію про скасування рабства, работоргівлі, інститутів і звичаїв, аналогічних рабству. Відповідно до конвенції, держави взяли на себе зобов'язання карати осіб, винних у скоєнні таких злочинів, як перевезення рабів, уведення якої-небудь особи в рабство або підневільний стан, таврування випалюванням або іншим способом тощо [3].

Наступним напрямком стало співробітництво держав у боротьбі з порнографією. У зв'язку із цим становить інтерес Паризька конвенція про боротьбу з поширенням порнографічних видань 1910 року й Міжнародна конвенція про припинення обігу порнографічних видань та торгівлі ними 1923 року. Згідно з названими конвенціями, держави взяли на себе зобов'язання здійснювати карне переслідування й притягати до відповідальності осіб, винних у збуті, виготовленні, зберіганні, увезенні й вивезенні порнографічних видань [4].

У рамках Ліги Націй і навіть ще до створення цієї організації держави розпочали боротьбу з таким явищем, як торгівля жінками й дітьми. У цьому процесі важливого значення як документ набула Конвенція 1949 року щодо боротьби з торгівлею людьми і з експлуатацією проституток третіми особами. Відповідно до цієї Конвенції, що замінила всі раніше укладені угоди з аналізованого питання, держави взяли на себе зобов'язання кваліфікувати як злочин звідництво, спонукання або розбещення з метою проституції, експлуатацію проституції, утримування будинків розпусти, здавання або зняття в оренду приміщень із цією метою, тощо [5].

Ілюстрацією подальших зусиль держав у зазначеній царині може слугувати Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, що була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН у 1984 році. Конвенція надає чітке визначення такого роду дій і розглядає їх як злочини, за які держави-учасники зобов'язані притягувати винних до кримінальної відповідальності [6].

Список використаних джерел:

1. 1 Поняття «міжнародна боротьба зі злочинністю». URL: https://stud.com.ua/59254/pravo/ponyattya_mizhnarodna_borotba_zlochinnist

- у (Дата звернення 27.08.2018).
2. Міжнародне співробітництво в боротьбі зі злочинністю як історико-правове явище. URL: http://www.experts.in.ua/baza/analitic/index.php?ELEMENT_ID=41902 (Дата звернення 27.08.2018).
 3. Про скасування рабства, работоргівлі та інститутів і звичаїв, схожих з рабством: Додаткова Конвенція від 7 вересня 1956 р. Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога. Київ: Юрінком Інтер, 1996. Кн. 1.
 4. Международная конвенция о пресечении обращения порнографических изданий и торговли ими (Женева, 12 сентября 1923 года). Сборник действующих договоров, соглашений и конвенций, заключенных СССР с иностранными государствами. Москва, 1938. Вып. IX.
 5. Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами. Українська РСР у міжнародних відносинах. Київ: Видавництво АНУ, 1959.
 6. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання. *Відомості Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки*. 1989. № 13. Ст. 108.